

[Fr. Andersen.]

netop paa den Maade, som her er foreslaaet. Baade for aldersrente- og invalideforsikrede og for arbejdsløshedsforsikrede gælder jo det forsikringsmæssige Grundlag, og jeg erindrer, at man i tidligere Tid den ene Gang efter den anden netop fra Oppositionens Side har gjort gældende, at det, man først og fremmest skulde ind paa, det var Hjælp til Selvhjælp. Naar nu Stillingen er den — og det er jo navnlig de arbejdsløshedsforsikrede, man vender sig imod —, at der af disse selv ofres et aarligt Beløb paa henvend 100 Mill. Kr., saa synes jeg nok, der kunde være Grund til at give dem en særlig Stilling, det er der efter min Mening ikke noget som helst unaturligt i.

Dernæst, naar man i sin Modstand mod dette Lovforslag anfører, at det ikke tager tilstrækkelig Hensyn til Kommunerne, saa vil jeg deroverfor gøre gældende, at ved dette Forslags Gennemførelse yder man Kommunerne en ganske betydelig Haandsrækning. Ingen, der staar ude i det praktiske Arbejde, kan være blind for, at den foreliggende Situation maa stille store Krav til Kommunerne, og jeg er forbauset over at høre, at man taler om Tingene paa den Maade, som om Regeringsforslaget giver Udtryk for, at med dets Gennemførelse skulde alting være i Orden. Vi har jo her i Landet en Sociallovgivning, og det er givet, at saadan som Stillingen er, maa den bruges og vil blive brugt, og der bliver der Plads for alle de Herrers Ønsker med Hensyn til en mere skønmæssig Tildeling o. s. v. Der er en ganske naturlig Sondring mellem den forsikringsmæssige Form, hvorunder Hjælpen her suppleres, og saa den Hjælp, der maa ydes til alle dem, der skal hjælpes gennem Kommunerne.

Der er Opgaver nok, og jeg synes, det her foreliggende Forslag er sundt og rigtigt opbygget; derfor anbefaler jeg ogsaa at forkaste de af Oppositionen stillede Ændringsforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen).

Jeg vil gerne takke det ærede Udvalg, fordi det saa hurtigt har gjort Behandlingen af dette Lovforslag færdig, og jeg vil gerne takke for den Tilslutning, der fra praktisk talt alle Partiers Side er givet, i alt Fald til Lovforslagets § 1. Jeg vil endvidere gerne takke de Partier, der har givet Tilslutning ogsaa til § 2; der er jo nogle af Partierne, der i alt Fald ikke ønsker at være med til at gennemføre § 2 i den foreslaaede Form.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg sige, at det ser jo meget

bestikkende ud, dette med at en Murer — det kunde jo lige saa godt være en Mand af et hvilket som helst andet Fag, jeg tror i og for sig ikke, Murerne er dem, der har den største Fortjeneste, der kunde maaske findes andre —, der har haft Arbejde hele Aaret og saa bliver ledig, ikke burde have Adgang til at faa den Brændselshjælp, her er Tale om, blot fordi han kommer til at gaa ledig i 25 Dage. Men nu er det jo ikke udelukkende Murerne, der er Tale om i denne Lov, og selv om det var det, er det alligevel langt fra alle Murerne, der har haft Arbejde hele Aaret. Og dertil kommer, at man kan ikke heller gaa ud fra, at de har haft Arbejde lige til den Tid, da denne Hjælp kan komme til Udbetaling, og saa gaar i Arbejde umiddelbart derefter. Det er altsaa at stille Sagen lidt spidst op, naar man tager Undtagelsestilfældene og vil gøre dem til Regelen; det synes jeg ikke man har Lov til.

Saa vil man jo baade fra Partiet Venstres og fra Det konservative Folkepartis Side udvide Virkningen eller rettere sagt sønderbryde Loven om social Forsorg, for Venstres Vedkommende derved, at man igennem deres Ændringsforslags § 3 vil give ogsaa ikke-forsikrede en lovmæssig Ret til at faa Brændselshjælp udbetalt. Det er jo i Strid med Forudsætningerne i den Sociallov, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen selv har været med til at gennemføre. Det er min absolutte Opfattelse, at hvis det ærede Medlem ikke var ganske paa det rene med, at Partiet Venstres Ændringsforslag vilde blive forkastet, vilde det ærede Medlem være meget betænkelig ved at stille netop dette Ændringsforslag. Det er jo at udvide Kredsen af dem, der kan faa Hjælp, til praktisk talt den største Del af Befolkningen. Det er at lovgive paa et Omraade, hvor vi i Forvejen i Henhold til Forsorgslovens § 297 har Adgang til at yde Hjælp. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om det er Meningen, at ogsaa de, der kun faar en ganske ringe Hjælp eller slet ingen Hjælp fra det sociale Udvalg, skal have en Adgang til i Henhold til denne Lov, blot fordi de ikke er Fagforeningsmedlemmer, at henvende sig til de sociale Udvalg og der gøre Krav paa at faa en Hjælp, hvis de kan paavise, at deres Indtægter ikke ligger over et eller andet Niveau, som jo ikke er fastlagt i Partiet Venstres Ændringsforslag. Det er givet, at jeg ikke kan tiltræde det Ændringsforslag, der er stillet fra Partiet Venstres Side; det vilde være et Brud paa den Lovgivning, vi har.

Det blev ved første Behandling meget